

Psalm 108: *Paratum cor meum.*

(Een zang, een musiceerstuk v. David.)

*Word wakker, luit en harp,
Ik ga het morgenrood wekken!*

Ik schrijf het liefst
gedichten in de zon.
Regen verdrinkt mijn letters,
wolken verdonkeremanen
en mijn taal verliest
de lust te kussen.

Maar dan bij storm: letters,
zij jagen voor mij uit als visjes.
Ik vang ze in het net
van mijn gedicht,

school woorden samen tot
een veld vol tulpen.
Kleur overal, zinnen te over.

De zon schijnt fel
in mijn gezicht.